

ikke uden ved legemlig Tugt lade sig holde til Lydighed og Orden; men samme Paragraph opstiller tvende andre Classer af Tilfælde, der ogsaa skulle medføre Medfattelsen i de Meniges 2den Klasse. Den ene af disse (Nr. 2), der angaaer Forbrydelser, for hvilke Straf skal bestemmes efter de borgerlige Love, og som i den offentlige Mening ansees for vanærende, foranlediger neppe nogen Betænkelse. Den anden (Nr. 1), der omfatter Forbrydelser, som medføre en Straf, større end den højeste Fængselsstraf, men mindre end Strafarbejde, eller istedet derfor Fæstningsstraf, gaaer, i Forbindelse med andre Bestemmelser, navnlig i § 45, ud paa, efterat § 10 har sat et højere Minimum for Strafarbejde end det i den almindelige Lovgivning hjemlede, at udfylde, hvad derved kommer til at mangle paa Straffescalaen. Naar en Afvigelse fra den almindelige Lovgivning finder Sted af militaire Hensyn i den Retning, som § 10 gaaer ud paa, skjønes det ikke rettere, end at en anden Straf maa komme til, hvor man ellers vilde anvendt de lavere Grader af Strafarbejde, og med Hensyn til de forskjellige Straffes Intensitet og Følger i Fremtiden, maa Strafarbejde ansees strengere, end den højeste Fængselsstraf med Tillæg af en maaedeholden legemlig Straf. Endelig maa det erindres, at Lovudkastets § 32 tillader at vælge mellem Strafarbejde og Fæstningsstraf, naar der er Anledning til Skaansel, saa at det kan staae Krigsretterne aabent, hvor særlige Grunde tale mod Fængselsstraf med Tillæg af legemlig Straf, at anvende Fæstningsstraf.

Udvalgets Fleertal har, ved saaledes ikke at fraraade Lovudkastets Hovedanskuelse, derimod tilladt sig ved de enkelte Paragrapher at foreslaae nogle Forandringer, som gaae ud paa at formindske Forskjellen mellem militaire og civile Forbrydere, og at formindske Brugen af legemlig Straf.

Ved nu at skulle gaae over til Behandlingen af de forskjellige Lovudkast, skal Udvalget, til hvilket medundertegnede Dr. Steb, Borgen og Flensborg subsidiairt slutte sig, begynde med

Straffeloven.

1ste Capitel.

Til § 1.

Det har forekommet Udvalget, at den Bestemmelse, som § 60 indeholder om Anvendelsen af den lovbestedte Straf, uagtet Trofskabsed ikke maatte være aslagt, vilde finde en mere passende Plads i nærværende §, end der, hvor den i Udkastet findes.

Hvad Paragraphens 2det Punktum indeholder, hører det ikke under den militaire Straffelov at foreskrive; men selve Regelen, der gives for de borgerlige Domstole, er end ikke ubetinget rigtig, f. Ex., naar danske Undersaatter foretage strafbare Handlinger udenfor dansk Territorium, for at eludere de danske Straffelove, Frd. 30te Marts 1827 § 2, med Hensyn til Ægtekab i de forbudne Grader, Bigamie o. desl.; endvidere, naar i Udlandet begaaes Overtrædelser af Fædrelandets Love med Hensyn til det bestaaende undersaatlige Forhold enten i Almindelighed, f. Ex. falsk Myntning, Fornærmelser mod Stat eller Regjering i trykte Skrifter, eller med Hensyn til særegne Forhold til det Offentlige (sef. Rettergangslovens § 7), eller til Private i Fædrelandet, f. Ex. Ægtekabsbrud mod hjemmehørende Ægtefælle (Indstillingspunkt Nr. 1*).

*) For at lette Oversigten, have vi samlet alle vore Indstillings- og Henstillingspunkter under Et ved Slutningen af Betænkningen, og, for at undgaae Gjentakelse og Vidtlostighed, henvises ved Motiveringerne alene til det vedkommende Nummer blandt Indstillingerne.